



Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.077/2021/6.

A felperesek:

Felperes1 (Cím2) I. rendű;

Felperes2 (Cím4) II. rendű

A felperesek képviselője:

ügyvédi iroda (Cím14., ügyintéző: dr. Pesthy Endre ügyvéd)

Az alperesek:

Alperes1 (Cím1) I. rendű;

Alperes2 (Cím1) II. rendű

Az alperesek képviselője:

ügyvédi iroda1 (cím16 ügyintéző: dr. Tóth Balázs ügyvéd)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperesek által (42. sorszám alatt)

A per tárgya:

Szerződéses jogviszonyból eredő igény

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

16.P.20.459/2019/41. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az I. rendű felperesnek 2.182.500 (kettőmillió-száznyolcvankettőezer-ötszáz) forint, a II. rendű felperesnek 67.500 (hatvanhétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek név Kft. tagjai, az I. rendű felperes 29.000.000 forint "névértékű", a II. rendű felperes 1.000.000 forint "névértékű" üzletrésszel rendelkezik. 2018. évben a felperesek az üzletrészeiket értékesíteni kívánták, ezért külföldi érdekeltségű céggel, illetve a II. rendű alperessel is tárgyaltak, az üzletrészek megvásárlására különböző konstrukciók merültek fel.
- [2] A tárgyalások eredményeként végül 2018. szeptember 17-én a felperesek, mint eladók és a II. rendű alperes, mint vevő között üzletrész-adásvételi szerződés jött létre azzal, hogy a megállapodás feltételeinek és rendelkezéseinek megfelelően a „Zárás napján” a felperesek eladják a II. rendű alperesnek az I. rendű felperes és a II. rendű felperes üzletrészt. A szerződés 4.1.pontjában a teljes vételárat 1.600.000.000 forintban állapították meg, a vevő ebből 1.545.000.000 forintot az I. rendű felperesnek, 55.000.000 forintot a II. rendű felperesnek fizet meg. Rögzítették, hogy 2018. június 21-én a vevő érdekében eljárva a név Kft. 150.000.000 forint vételárelőleget ügyvédi letétbe helyez és a vevő a „Zárás napján” a vételárelőleggel csökkentett összegű vételárat, azaz mindösszesen 1.450.000.000 forintot utal át a felperesek részére az üzletrészek névértéke arányában.
- [3] Az adásvételi szerződés 5. pontja rögzíti a zárási feltételeket, mely szerint a vevő kizárólag az ott írt feltételek teljesülése vagy a feltételek teljesüléséről való 5.4 pont szerinti lemondás esetén köteles zárásra,- melynek feltételei egyebek mellett -, hogy az eladók gondoskodnak a társaság és a bank közötti keret megállapodásban meghatározott keretösszeg, illetve egyéb feltételek felülvizsgálatáról és ennek megfelelően a keretösszeg biztosítja a társaság folyamatos és zavartalan üzleti működését, nem következik be lényeges hátrányos változás. Rögzítették, hogy a felek kötelesek jóhiszeműen együttműködni és minden észszerűen elvárhatót megtenni annak érdekében, hogy a feltételek teljesüljenek, illetve bármelyik fél jogosult a saját belátása szerint a feltételek teljesülésétől eltekinteni, ebben az esetben a zárás szempontjából azt teljesültnek kell tekinteni. A szerződés „előzmények” fejezetében rögzítették azt is, hogy a vevő pénzügyi finanszírozást kíván igénybe venni a tranzakció megvalósításához.
- [4] Az Üzletrész Adásvételi Szerződést 2018. december 14-én módosították azzal, hogy a II. rendű alperes helyébe vevőként az I. rendű alperes lépett, a szerződés alapján a II. rendű alperest megillető jog és az őt terhelő kötelezettség átruházásra kerül az I. rendű alperesre. Ezzel egyidejűleg a felperesek, mint jogosultak és a II. rendű alperes, mint kezes között kezesi szerződés jött létre a módosított Üzletrész Adásvételi Szerződéssel kapcsolatban, az I. rendű alperest terhelő fizetési kötelezettség tekintetében, kifejezetten az első és második vételárrészlet összegének, azaz 300.000.000 forintnak az erejéig. A szerződés tartalma szerint a II. rendű alperes készfizető kezesként tartozik helytállni.
- [5] A 2018. december 14-i Üzletrész Adásvételi Szerződés Módosítás 1.7. pontja részletesen rögzíti a vételárral és a kifizetésekkel kapcsolatos kötelezettségeket és az elszámolást az alábbiak szerint:
- a vevő 2018. december 14. napjáig átutal mindösszesen 150.000.000 forintot az eladóknak (első vételárrészlet) az üzletrészek arányának megfelelően,

- a vevő 2019. január 4. napjáig átutal mindösszesen 150.000.000 forintot és annak kamattal megemelt összegét az eladóknak (második vételárrészlet), ugyancsak az üzletrész névértékek arányában,

- a vevő 2019. március 15. napjáig átutal mindösszesen 500.000.000 forintot és annak kamattal megemelt összegét az eladóknak (harmadik vételárrészlet), szintén üzletrész névérték arányában.

– a vevő 2019. május 30. napjáig átutal mindösszesen további 800.000.000 forintot és annak kamattal megemelt összegét (negyedik vételárrészlet) az eladóknak, szintén üzletrész névérték arányosan.

- [6] A „Zárás” időpontja tekintetében a felek módosították a Szerződés 1.9. pontját, e szerint a „Zárásra” a vevő jogi képviselőinek irodájában 2019. május 30. napján, vagy amennyiben valamennyi feltétel teljesül, az utolsó feltétel teljesülésétől számított három munkanapon belül, vagy a felek írásbeli megegyezésével meghatározott bármelyik másik munkanapon kerül sor, feltéve, hogy a feltételek teljesültek, vagy azoktól az arra jogosult fél eltekint.
- [7] Az Üzletrész Adásvételi Szerződés Módosítás 1.10.pontja értelmében - módosítva az eredeti szerződés 7.10. pontját - amennyiben a jelen megállapodás eltérően nem rendelkezik és a végső hatánapig a zárásra nem kerül sor valamint a felek ettől eltérően nem állapodtak meg, a jelen megállapodás automatikusan, minden további cselekmény nélkül megszűnik, az első vételárrészlet teljes összege, valamint a második vételárrészlet kamattal növelt összege eladóknak jár üzletrészeikkel arányos mértékben; a harmadik és a negyedik vételárrészlet kamattal növelt összege pedig a vevőnek visszajár, amennyiben azok kifizetésére a jelen megállapodás alapján sor került.
- [8] A szerződésmódosítást követően az első vételárrészlet megfizetésre került, azonban a későbbiekben egészen a végső zárási határidőig, azaz 2019. május 30. napjáig a második vételárrészletet sem az I. rendű alperes, mint vevő, sem a II. rendű alperes, mint kezes nem fizette meg.
- [9] Az I. rendű alperes a vételárat banki finanszírozással akarta teljesíteni, ezért felvette a kapcsolatot a név2 Kft.-vel hosszú évek óta üzleti kapcsolatban álló név3 Zrt.-vel. tanú7, a pénzügyi munkatársa a megkeresésre a II. rendű alperesnek 2019. január 10-én adatszolgáltatás iránt e-maillal küldött. Felhívta a II. rendű alperest, hogy a név2 Kft. üzletrész finanszírozással kapcsolatban a következő adatokat küldje meg: az adásvétel részleteinek ismertetése, a vásárló társaság jelenlegi- és jövőbeni várható tulajdoni szerkezete, a futamidejére vonatkozó üzleti terv, a várható új munkákra vonatkozó információk részletes ismertetése és a név2 Kft. 2018-as előzetes beszámolójának adatai. A felhívásra a II. rendű alperes az adatszolgáltatást nem teljesítette, ezért tanú7 2019. február 18-án ismételt e-mail útján megküldte az adatigénylését, amit az alperesek továbbítottak a felpereseknek, kísérlével nélkül.
- [10] Az üzletrész értékesítés kapcsán a név4 Ügyvédi Iroda készített a név2 Kft.-ről átvilágítási anyagot, továbbá létezett egy elkülönített adatbázis is, amelybe a Kft. folyamatosan feltöltötte a gazdálkodásával kapcsolatos lényeges adatokat, ezekhez az alpereseknek hozzáférése volt.
- [11] Az alperesek a név3 Zrt. felhívására nem szolgáltatott adatot, érdemi lépés részükről a finanszírozás tekintetében nem történt, ehelyett az I. rendű alperes 2019. április 2. napjával az üzletrész adásvételi szerződéstől elállt arra hivatkozva, hogy az eladóknak felróható okból a zárási feltételek nem teljesülhetnek a végső határidőig. E levél eladók részére megküldését az I. rendű alperes nem igazolta. A felperesek 2019. július 19-én felszólították az I. rendű alperest, mint vevőt és a II. rendű alperest, mint készfizető kezeset, hogy a szerződés szerinti második vételárrészletet, azaz 150.000.000 forintot és annak kamatait 15 napon belül fizessék meg. A felszólítólevelek „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza.

- [12] A felperesek kereseti kérelmükben kérték az alpereseket egyetemlegesen az I. rendű felperes javára 145.000.000 forint, a II. rendű felperes javára 5.000.000 forint és kamata megfizetésére kötelezni az Üzletrész Adásvételi Szerződés, illetve annak módosítása rendelkezései és a kezesi szerződés alapján. Kifejtették, hogy az adásvételi szerződés megszűnésére alkalmazandó e rendelkezés nem foglalként került kikötésre, hanem a Ptk.-ban külön nem nevesített biztosítékként, amelynek feltételeit a felek a szerződéses szabadság keretei között alakították ki.
- [13] Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, másodlagosan 10.000.000 forintot meghaladóan kérték a kereset elutasítását azzal, hogy a kamatfizetés kezdő időpontja 2019. május 31. napja. Kifejtették, hogy a szerződés teljesítése az eladók hibájából hiúsult meg, miután az együttműködési kötelezettségüknek a banki finanszírozás tekintetében nem tettek eleget. Így az I. rendű alperes jogosult volt a szerződéstől elállni, a szerződés megszűnt, fizetési kötelezettségük nincs. Másodlagos ellenkérelmüket arra alapították, hogy az első és második vételárrészlet foglalónak minősül, annak mértéke eltúlzott, azt 10.000.000 forintra kérték mérsékelni. Ebben az esetben a kamatfizetési kötelezettségük a végső zárási határidőtől esedékes.
- [14] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű felperesnek 145.000.000 forintot, a II. rendű alperesnek 5.000.000 forintot, ezen összegek után 2019. január 5. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, valamint az I. rendű felperesnek 4.365.000 forint, a II. rendű felperesnek 135.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a döntésében arra hivatkozott, hogy a felperesek és az I. rendű alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:215. §-a szerinti üzletrész átruházására irányuló adásvételi szerződést kötöttek, aminek tartalmát a Ptk. 6:58. §-a alapján szabadon határozták meg, míg a felperesek és a II. rendű alperes között a Ptk. 6:420. § szerinti készfizető kezesi szerződés jött létre. Utalt arra, hogy a felek között nem volt vitatott az a tény, hogy a szerződés szerinti első vételárrészlet megfizetésre került, a második vételárrészlet nem, és 2019. május 30-i végső határnapi az üzletrész adásvételi szerződés zárásra nem került. Kifejtette, hogy a szerződő felek szabad megállapodása volt az, hogy az első két vételárrészletre vonatkozóan úgynevezett biztosítéki szerepet is beépítettek a szerződésbe, e körben nem fogadta el az alpereseknek azt a hivatkozását, hogy ez foglalónak minősül. Utalt a Ptk. 6:185. § (1) bekezdésére, és kifejtette, hogy a felek üzletrész adásvételi szerződése, illetve annak módosítása igen részletesen rögzíti a felek jogait és kötelezettségeit, rendezzi a szerződés vételárrészletek fizetésével kapcsolatos kitételeit, e szövegezésből semmilyen formában nem tűnik ki, hogy az első és második vételárrészlet foglalo funkcióval bírna és a szerződés a foglallóval kapcsolatos jogkövetkezményeket sem tartalmazza. Ezzel ellentétben rögzíti azt, hogy függetlenül attól, hogy kinek a hibájából, felelősségéből szűnik meg a szerződés, az első két vételárrészlet milyen funkciót tölt be. Utalt arra, amennyiben foglallónak minősülne, akkor sem tekinthető eltúlzottnak, miután az igen magas összegű vételárnak a 18,75 %-át teszi ki és a bírói gyakorlat nem tekinti kötelezően alkalmazandó zsinórmértéknek a 10 %-ot és nem tekinti az ezt meghaladó összeget minden esetben eltúlzottnak. Az adásvételi szerződés tárgya, illetve a vételár nagysága miatt a szerződés teljesítése jelentős kötelezettségvállalás és nem tekinthető eltúlzottnak az eladó javára ilyen formában biztosítása.
- [15] Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak az alpereseknek azt a tényállítást sem, hogy a felperesek a vételár finanszírozásával kapcsolatos pénzügyi eljárásban megsértették az együttműködési kötelezettségüket, ami megalapozza a vevő elállását. Kifejtette, hogy az alperesek az elállás tényét sem bizonyították, mert a csatolt okirat nem alkalmas annak a bizonyítására, hogy a hivatkozott levelet a felperesek részére megküldték. Utalt arra is, hogy az alperesek azt a tényállítást sem bizonyították, hogy az eladók nem tettek eleget az

adatszolgáltatási kötelezettségüknek, a meghallgatott tanuk igazolták, hogy a szükséges adatbázis az alperesek rendelkezésére állt. Nem igazolták továbbá azt sem, hogy milyen elvárásuk volt a felperesekkel szemben, mire hívták fel őket, de azt sem, hogy eleget kívántak volna tenni az adatszolgáltatási kötelezettségüknek.

- [16] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérték annak anyagi jogi felülbírálata körében a megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a marasztalási összeg 10.000.000. forintra leszállítását. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:140. §-át, illetve a 6:185. §-át és a 6:8. §-át jelölték meg. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelte, és emiatt téves döntést hozott. A fellebbezést többek között arra a tényállításukra alapozták, mely szerint a felperesek a szerződés teljesítése körében súlyosan megsértették az együttműködési kötelezettségüket, amelynek okán a jóhiszeműség és a tisztesség elve is sérült. A szerződéskötéstől kezdve a felek között bizalmi viszony alakult ki, számtalan tárgyalás, egyeztetés volt, majd váratlanul érte az alpereseket az, hogy a banki finanszírozás körében a felperesek nem működtek közre a szerződés teljesítésében. A felperes érdekkörébe tartozó név⁵ tanú, tanúvallomásában kifejtette azt, hogy szerződés alapján nem kötelezettsége, hogy bármilyen további adatot szolgáltatson, így a banki adatszolgáltatással kapcsolatos e-mailt figyelmen kívül hagyta. Az elsőfokú bíróság e körülményeket nem mérlegelte kellő súllyal, és nem vette figyelembe azt, hogy amennyiben az eladói oldal ebben a kérdésben nem működik együtt, a szerződés már nem szolgálja az érdekét, ezért jogosult volt az I. rendű alperes az elállásra. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az elállás jogszerűségével érdemben nem foglalkozott, kizárólag azt vizsgálta, hogy a küldeményt eljuttatták-e az alperesek a felperesekhez, e körben a kézbesítés tényét igazolta. A meghallgatott név⁶ tanúvallomását tévesen értékelte és állapította azt meg, hogy joghatályos elállás nem történt. Változatlanul fenntartották azt a érvelésüket is, hogy a szerződés a felperesi oldal magatartása miatt lehetetlenült, ezért megszűnt. Másodlagosan utaltak arra, hogy a szerződésben biztosítéki szerepet betöltő kikötés ténylegesen foglaló, a jognyilatkozat értelmezésénél mindkét fél akaratát kell vizsgálni és ebből nem vonható le olyan következtetés, hogy a szerződés bármely okból történő megszűnése esetén az I. rendű alperes akarata arra irányult volna, hogy az első két vételárrészletet elveszítse, így e szerződéses biztosíték foglalónak felel meg, annak mértéke eltúlzott, kérték annak mérséklését figyelemmel arra, hogy az üzleti életben a 10 % körüli foglaló az elterjedt, az ezt meghaladó mértékű eltúlzott.
- [17] A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és alperesek perköltségben marasztalását kérték. Kifejtették, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperesek szerződés teljesítése körében kifejtett magatartását, a vevő érdekkörébe tartozott a banki finanszírozással kapcsolatos ügyintézés. Az adatszolgáltatással kapcsolatos e-mail formájában küldött felszólítást a bank a vevőnek küldte meg két alkalommal is, az alperesi oldal csupán ezt az e-mailt küldte tovább a felperesi érdekkörbe, de semmi fajta konkrét adatkéréssel nem fordultak a név² Kft.-hez. Igazolták azt, hogy a név² Kft. gazdálkodása és működése vonatkozásában a II. rendű alperesnek teljes hozzáférése volt az adatbázishoz, és abból minden információt megszerezhetett, az alperesek sosem éltek olyan jelzéssel, hogy további adatszolgáltatásra van szükségük. A felperesek oldaláról fel sem merülhetett, hogy további adatot kellene szolgáltatniuk az alperesek részére, így az együttműködési kötelezettségüket nem szegték meg. A lehetetlenülés körében utalt arra, hogy az csak akkor következhetett volna be, ha az alperesi szolgáltatás tárgya, vagyis a vételár egyáltalán nem állt volna a rendelkezésre, a vevő vállalta a szerződés megkötésekor és annak módosításakor is a vételár megfizetését, alperesek arra nem hivatkoztak, hogy az bármely okból lehetetlenné vált, így a szerződés nem szűnhetett meg. Alperesek nem bizonyították azt, hogy az elállással kapcsolatos nyilatkozatot a felpereseknek megküldték, a csatolt levél nem felel meg a könyvelt postai küldemények feltételeinek, a szerződés 16.9.2.(ii) pontja szerint

kikötésnek. Utaltak arra, hogy a szerződéses kikötés nem foglalóról rendelkezik, a kikötés a foglalo jogi jellegével ellentétes tartalommal bír, ezen túl a foglalo jogkövetkezményeit sem tartalmazza a szerződés.

- [18] A fellebbezés nem megalapozott.
- [19] Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi indokok alapján hozta meg az érdemi, keresetet teljesítő döntését. Az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [20] A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:
- [21] Az alperesek védekezése elsődlegesen azon alapult, hogy a felperesek szerződésszegő magatartása - a vételár finanszírozásához szükséges pénzügyi eljárásban a szerződés 5.3. pontjában vállalt együttműködési kötelezettségüknek nem tettek eleget - folytán a vevő jogszerűen állt el a szerződéstől. A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a felperesek e kötelezettségüket teljesítették, nem szegték meg a szerződés teljesítése körében vállalt együttműködési kötelezettségüket. Az alperesek e körben tett tényelőadásukat a Pp.265. § (1) bekezdése alapján nekik kellett bizonyítani, a meghallgatott tanúk azonban az alperesi tényállítást nem igazolták. A szerződéskötéskor készített adatbázist a felperesek vállalásának megfelelően a név2 Kft. folyamatosan frissítette, feltöltötte a lényeges adatokat, ehhez az alpereseknek hozzáférésük volt. A vételár finanszírozásához a banki ügyintézés a vevő érdekkörébe tartozó tevékenység, ezt igazolja az is, hogy a banki ügyintéző a vevővel állt kapcsolatban, a vevőnek küldte meg az adatszolgáltatásra a felhívást. Az első felhívásra a vevő nem intézkedett, a rendelkezésére álló adatokat nem küldte meg a banknak, nem kereste meg a felpereseket illetve a Kft.-t adatszolgáltatás iránt. A vevő a második felszólítást tartalmazó e-mailt küldte meg mindenféle kérelem, felszólítás nélkül a Kft.-nek, a felperesek felé semmilyen módon nem jelezte a pénzügyi adatszolgáltatással kapcsolatos felhívását, és nem működött együtt a finanszírozás érdekében a pénzügyi intézettel. A felperesektől nem volt elvárható olyan magatartás, amit az alperesek sem tanúsítottak a vételár finanszírozása érdekében, helyes az elsőfokú bíróságnak az a ténymegállapítása, hogy a felperesek nem mulasztottak, az együttműködési kötelezettségüket nem szegték meg. A vevő elállása nem jogszerű, amit az elsőfokú bíróság is rögzített ítélete jogi indokolásában (elsőfokú ítélet 49.-56. bekezdés), a perbeli szerződést tehát az elállási jog gyakorlása nem szüntette meg. Alaptalan az alpereseknek az a jogi érvelése is, hogy a szerződés a felperesek érdekkörébe tartozó okból lehetetlenült. A Ptk. 6:179. § (1) bekezdése ugyanis a szerződés megszűnésének az a speciális esete, mely akkor alkalmazható, ha a szerződésszerű teljesítésnek jogi vagy fizikai akadálya van, a jelen esetben az alperesek ilyet nem igazoltak.
- [22] A perbeli szerződés az üzletrész adásvételi szerződés módosítás 1.10. pontjában részletezett feltételek bekövetkezése miatt szűnt meg, és a szerződés szerint ebben az esetben az eladók az első és második, a vevő a már teljesített harmadik és negyedik vételárrészletre jogosultak.
- [23] Alaptalan az alpereseknek az a fellebbezési érvelése is, hogy a szerződés ilyen módon való megszűnése esetére az eladók javára kikötött biztosíték ténylegesen foglalo. Helyes az elsőfokú bíróság jogi érvelése, a Ptk. 6:185. §-a rendelkezései szerint akkor lehet foglalonak tekinteni a másik félnek fizetett pénzt, ha e rendeltetés a szerződésből egyértelműen kitűnik. A jelen esetben a felek nem foglalt kötöttek ki, a szerződésben rögzített kikötések nem felelnek meg a foglalóra vonatkozó szabályoknak, különös tekintettel arra, hogy a Ptk. 6:185. § (3) bekezdése egyértelműen részletezi ilyen esetben a teljesítés megghiúsulásával kapcsolatos jogkövetkezményeket, márpedig a szerződésben ilyen kikötés nem szerepel. A

szerződésben kikötött „biztosíték” tehát nem foglaló, ennek okán természetesen nincs lehetőség a mérséklésére sem.

- [24] Az alperesek pervesztesek lettek, a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelesek a pernyertes felperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni, mely áll az őket képviselő ügyvéd munkadíjából. A másodfokú bíróság a munkadíj összegét a felperesi felszámítással egyezően a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján a pertárgyérték alapulvételével határozta meg.

Pécs, 2021. november 22.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró